

Brusel 30. května 2018
(OR. en)

9520/18

Interinstitucionální spisy:

2016/0131 (COD)
2016/0132 (COD)
2016/0133 (COD)
2016/0222 (COD)
2016/0223 (COD)
2016/0224 (COD)
2016/0225 (COD)

ASILE 31
ASIM 57
CSC 172
EURODAC 7
ENFOPOL 286
RELEX 480
CODEC 896

POZNÁMKA

Odesílatel: Předsednictví

Příjemce: Rada

Č. předchozího dokumentu: 8715/1/16 REV 1 ASILE 11 CODEC 613
11318/1/16 REV 1 ASILE 28 CODEC 1078
11316/16 ASILE 26 CODEC 1076 + ADD 1
11317/16 ASILE 27 CODEC 1077 + ADD 1 + ADD 2
8765/1/16 REV 1 ASILE 13 EURODAC 3 ENFOPOL 132 CODEC 630
8742/16 ASILE 12 CODEC 619
11313/16 ASIM 107 RELEX 650 COMIX 534 CODEC 1073

Předmět: **Reforma společného evropského azylového systému a znovuušidlování**

a) Dublinské nařízení: návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepracované znění) (první čtení)

b) Směrnice o podmínkách přijímání: návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (přepracované znění) (první čtení)

c) Kvalifikační nařízení: návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany a o změně směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (první čtení)

d) Nařízení o azylovém řízení: návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení společného postupu pro mezinárodní ochranu v Unii a o zrušení směrnice 2013/32/EU (první čtení)

e) Nařízení Eurodac: návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení systému Eurodac pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování [nařízení (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států], za účelem identifikace neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti a o žádostech orgánů pro vymáhání práva členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva (přepracované znění)

f) Nařízení o Agentuře EU pro azyl: návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o Agentuře Evropské unie pro azyl a o zrušení nařízení (EU) č. 439/2010 (první čtení)

g) Nařízení o rámci pro znovuušidlování: návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje rámec Unie pro znovuušidlování a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014 (první čtení)

= politická rozprava / zpráva o pokroku

I. ÚVOD

1. Ve dnech 4. května a 13. července 2016 předložila Komise sedm legislativních návrhů, jejichž cílem je reformovat společný evropský azylový systém. Součástí tohoto balíčku bylo přepracované znění dublinského nařízení a nařízení o Eurodacu, návrh nařízení o zřízení Agentury Evropské unie pro azyl (EUAA), návrh nařízení o zavedení společného postupu pro mezinárodní ochranu v EU, návrh kvalifikačního nařízení, přepracované znění směrnice o podmínkách přijímání a návrh nařízení, kterým se zřizuje rámec Unie pro znovusídlování.
2. Bulharské předsednictví pokročilo v jednání o výše uvedených návrzích, jež zahájilo nizozemské předsednictví a v němž pokračovalo slovenské, maltské a estonské předsednictví. Současná zpráva o pokroku navazuje na předchozí zprávu předloženou Radě dne 8. prosince 2017 ve znění uvedeném v dokumentu 15057/1/17.

II. AKTUÁLNÍ STAV NÁVRHŮ TÝKAJÍCÍCH SE SPOLEČNÉHO EVROPSKÉHO AZYLOVÉHO SYSTÉMU

A. DUBLINSKÉ NAŘÍZENÍ

3. Na zasedání konaném v říjnu 2017 uvítala Evropská rada dosavadní pokrok dosažený v oblasti reformy společného evropského azylového systému a v souladu se svými závěry z června 2017 vyzvala k dalšímu sbližování s cílem dosáhnout dohody, která zajistí správnou rovnováhu mezi odpovědností a solidaritou a odolnost vůči budoucím krizím. Ve svých závěrech Evropská rada rovněž konstatovala, že se bude touto záležitostí znovu zabývat na prosincovém zasedání a že bude usilovat o dosažení konsensu během první poloviny roku 2018.

4. Po jednání vedoucích představitelů na zasedání konaném ve dnech 14. a 15. prosince 2017 bulharské předsednictví, vycházejíc z rámce stanoveného Evropskou radou, svolalo několik zasedání odborníků ve formátu Přátel předsednictví v rámci Strategického výboru pro přistěhovalectví, hranice a azyl (SCIFA), aby jednali o znění dublinského nařízení. V tomto formátu se mezi 15. lednem a 8. květnem konalo sedm dvoudenních či třídních zasedání. Klíčové otázky, které byly určeny, byly pravidelně předkládány Coreperu, aby je projednal a poskytl další pokyny s cílem přispět k procesu hledání konsensu v souladu s požadavkem Evropské rady. Ve dnech 18. května a 28. května se konala také dvě zasedání radů pro SVV.

B. SMĚRNICE O PODMÍNKÁCH PŘIJÍMÁNÍ

5. Návrhem přepracovaného znění směrnice o podmínkách přijímání se nejprve zabývala Pracovní skupina pro azyl a od července 2017 pak radové pro SVV. Na zasedání Coreperu konaném dne 29. listopadu 2017 obdrželo estonské předsednictví mandát se širokou podporou k zahájení jednání s Evropským parlamentem. První trialog se konal dne 12. prosince 2017. Poté se během bulharského předsednictví uskutečnilo dalších pět trialogů. Intenzivní spolupráce s Evropským parlamentem na technické úrovni, kdy bylo za účelem přípravy politických trialogů zorganizováno několik redakčních výborů a technických trialogů, umožnila posouzení směrnice jako celku a sblížení postojů na politické úrovni, v případě několika otázek poměrně rozdílných, a to díky vypracování kompromisních návrhů. Očekává se, že trialog konající se dne 6. června 2018 se bude zabývat nedořešenými otázkami, o nichž se v současné době jedná, a měl by umožnit dosažení konečné souhrnné dohody.

C. KVALIFIKAČNÍ NAŘÍZENÍ

6. Jednání s Evropským parlamentem byla zahájena v září 2017. Dosud se konalo šest trialogů, přičemž v době mezi nimi se uskutečnila řada technických jednání. Bulharské předsednictví vyvíjelo vytrvalé úsilí, aby pokročil proces směřující k dohodě s Evropským parlamentem o kvalifikačním nařízení. Uskutečnila se podrobná a přínosná jednání na technické úrovni a byla vyjasněna celá řada prvků týkajících se kvalifikačních kritérií, jakož i práv a výhod poskytovaných osobám požívajícím mezinárodní ochrany. Tyto prvky byly potvrzeny také na politické úrovni. Ohledně některých důležitých prvků (např. povinného versus dobrovolného používání alternativy vnitrostátní ochrany, povinné versus dobrovolné povahy přezkumu postavení, definice rodinných příslušníků či doby platnosti povolení k pobytu) nebylo dohody dosud dosaženo. Naplánovány jsou ještě další dva trialogy (30. května a 14. června), přičemž předsednictví hodlá návrh finalizovat do konce svého funkčního období.

D. NAŘÍZENÍ O SPOLEČNÉM POSTUPU

7. Bulharské předsednictví dokončilo třetí kolo jednání o návrhu uvedeného nařízení na úrovni Pracovní skupiny pro azyl a čtvrté kolo jednání na úrovni radů pro SVV. Bylo vynaloženo setrvalé úsilí v zájmu řešení obav vyjádřených členskými státy ohledně různých prvků návrhu (např. úkolů příslušných orgánů, právní pomoci a zastoupení během řízení nebo lhůty pro odvolání či ustanovení o „bezpečné zemi“) a v zájmu zajištění soudržnosti s příslušnými ustanoveními dublinského nařízení. Ustanovení, jejichž účelem je odstranit určité procesní nedostatky a zabránit zneužívání azylového systému, byla pečlivě přezkoumána s cílem nalézt nejúčinnější řešení a současně nabídnout členským státům určitou míru flexibility. Celkově bylo dosaženo významného pokroku a zbývá dořešit pouze několik dosud otevřených otázek, jako je délka doby uchovávání údajů a vztah k dublinskému nařízení. Jsou naplánována další čtyři zasedání radů pro SVV, přičemž předsednictví má v úmyslu předložit znění návrhu krátce po zasedání Rady SVV za účelem získání mandátu k jednání s EP.

E. NAŘÍZENÍ O EURODACU

8. Interinstitucionální jednání o přepracovaném znění nařízení o Eurodacu byla zahájena v září 2017 na základě rozšířeného mandátu dohodnutého na úrovni Coreperu dne 15. června 2017 a hlasování ve výboru LIBE, které se uskutečnilo dne 30. května 2017. Dne 14. února 2018 rozšířil Coreper mandát Rady k jednání o nařízení o Eurodacu tak, aby se vztahoval i na otázky související se znovuušídlováním. Během estonského předsednictví se uskutečnily čtyři trialogy a pátý se konal za bulharského předsednictví dne 25. dubna 2018. Spolunormotvůrcům se podařilo nalézt shodu ohledně většiny ustanovení přepracovaného nařízení, zůstává však ještě několik nedořešených otázek. Patří k nim délka doby uchovávání údajů týkajících se žadatelů o azyl, předávání údajů třetím zemím pro účely navracení, otázka osoby doprovázející nezletilé osoby bez doprovodu během snímání jejich biometrických údajů a používání donucovacích prostředků v případě nesplnění povinnosti poskytnout biometrické údaje. U některých těchto otázek byla na technické úrovni nalezena možná dohoda. Předsednictví doufá, že tyto otázky bude moci dořešit v rámci trialogu s Evropským parlamentem před koncem svého funkčního období. Má rovněž v plánu zahájit s Evropským parlamentem jednání o ustanoveních tohoto nařízení týkajících se znovuušídlování.

F. NAŘÍZENÍ O AGENTUŘE EU PRO AZYL

9. V návaznosti na dohodu o částečném obecném přístupu, již bylo v Radě dosaženo dne 20. prosince 2016, zahájilo maltské předsednictví v lednu 2017 jednání s Evropským parlamentem. Díky řadě technických zasedání a trialogů dosáhlo maltské předsednictví v rámci trialogu konaného dne 28. června dohody o normativní části znění. Estonské předsednictví pokračovalo v práci na technické úrovni s cílem uvést body odůvodnění do souladu s hlavní částí návrhu a dosáhlo v této věci dohody s Evropským parlamentem. Estonské předsednictví dokončilo rovněž proces, během něž byly předkládány závazky ve vztahu k rezervní skupině pro otázky azylu, která již dosáhla počtu 500 odborníků. Dne 6. prosince 2017 vzal Coreper na vědomí dohodu dosaženou s Evropským parlamentem o znění návrhu, kromě těch částí znění, jež jsou uvedeny v hranatých závorkách a jež odkazují na jiné návrhy společného evropského azylového systému. Další práce na návrhu byla pozastavena v očekávání vývoje jednání o zbývajících částech balíčku týkajícího se společného evropského azylového systému.

G. NAŘÍZENÍ O ZNOVUUSÍDLOVÁNÍ

10. Mandát pro jednání s Evropským parlamentem byl přijat dne 15. listopadu 2017. Interinstitucionální jednání byla zahájena v prosinci 2017. Během bulharského předsednictví se dosud uskutečnily čtyři trialogy, díky nimž se podařilo pokročit ohledně několika prvků návrhu. V nadcházejících týdnech budou svolány další trialogy s cílem dosáhnout politické dohody do konce funkčního období předsednictví.

III. SPOLEČNÝ EVROPSKÝ AZYLOVÝ SYSTÉM

11. Všechny výše uvedené návrhy jsou vzájemně propojeny a představují hlavní části společného evropského azylového systému. Za jednu z největších slabin azylového systému EU byla označena neschopnost odrazovat žadatele o azyl od druhotného pohybu mezi členskými státy. Cílem stávajícího dublinského nařízení je předcházet podávání více žádostí o azyl stejnou osobou tím, že k vyřízení žádosti o azyl bude příslušný jeden členský stát a že bude jasně uvedeno, který členský stát je pro tento účel příslušný, bez ohledu na preference daného žadatele o azyl. Nařízení stanoví systém pro přemístění žadatelů do takového příslušného členského státu. Současná „dublinská“ pravidla týkající se zániku příslušnosti však žadatele nebo nelegální migranty motivují k tomu, aby pokračovali dále do své preferované země a v ní žádali o ochranu. Navíc v případě, že se jim podaří vyhnout se povinnosti poskytnout biometrické údaje podle nařízení o Eurodacu, nemůže být dublinské nařízení správně uplatněno, což společně s nízkým počtem uskutečněných přemístění vede k tomu, že je daný systém neefektivní.
12. Druhotné pohyby usnadňuje rovněž omezená úroveň harmonizace azylových systémů členských států, například pokud jde o délku řízení nebo podmínky přijímání, která vyplývá – alespoň částečně – ze skutečnosti, že ve stávající směrnici o azylovém řízení a směrnici o podmínkách přijímání existuje řada ustanovení, která jsou fakultativní. K omezení druhotných pohybů by mělo pomoci i odstranění zbývajících diskrečních ustanovení týkajících se kritérií pro posuzování podstaty žádostí o azyl, a to prostřednictvím kvalifikačního nařízení.

13. Řešení druhotných pohybů bylo jedním z hlavních cílů reformy společného evropského azylového systému. V rámci celého *acquis* v oblasti azylu byla navržena řada opatření s cílem odradit žadatele a osoby požívající mezinárodní ochrany od toho, aby cestovali dále do členského státu, který upřednostňují, a takové nelegální pohyby sankcionovat. Vedle opatření uvedených v dublinském nařízení a nařízení o Eurodacu byla navržena další procedurální zlepšení v nařízení o azylovém řízení. Vzhledem k tomu, že toto nařízení nahradí stávající směrnici, budou příslušné lhůty a pravidla přímo použitelné v členských státech, čímž budou odstraněny velké rozdíly, které v současné době existují v souvislosti s řízením na úrovni EU, a přestane existovat motivace pro cestování z jednoho členského státu do druhého ve snaze dosáhnout rychlejšího řízení. Pro žadatele rovněž nařízení stanoví jasné povinnosti spolu s přísnými sankcemi pro případ jejich nesplnění. Další důležitý prvek se týká harmonizace pravidel ohledně bezpečných třetích zemí, prvních zemí azylu a bezpečných zemí původu, o nichž se pojednává níže.
14. Výše uvedené skutečnosti jasně ukazují, že všechny návrhy týkající se společného evropského azylového systému spolu úzce souvisejí. Skutečného pokroku při plnění cílů tohoto systému, tedy omezení druhotných pohybů a zefektivnění azylových řízení, může být proto dosaženo pouze tehdy, bude-li nalezena shoda ohledně všech návrhů týkajících se společného evropského azylového systému (viz příloha 1).

Na základě uvedených souvislostí překládá předsednictví Radě k jednání níže uvedené otázky související se dvěma návrhy, o nichž Rada dosud nedosáhla dohody a k nimž nebyl přijat žádný mandát pro jednání, a to s nařízením o azylovém řízení a dublinským nařízením. Dosažení dohody o těchto dvou návrzích je nezbytné i s ohledem na jednání s Evropským parlamentem, aby mohla být reforma společného evropského azylového systému dokončena ještě během jeho současného legislativního období.

A. NAŘÍZENÍ O SPOLEČNÉM POSTUPU

15. Návrh nařízení o azylovém řízení obsahuje podrobná ustanovení týkající se pojetí „bezpečné země“, a to konkrétně pojmů „bezpečná třetí země“, „první země azylu“ a „bezpečná země původu“. Na základě pojmů bezpečné třetí země a první země azylu je žádost prohlášena za nepřipustnou, zatímco bezpečná země původu představuje důvod pro zrychlené posouzení žádosti. Návrh stanoví vytvoření unijních seznamů bezpečných zemí původu i bezpečných třetích zemí. K návrhu nařízení byl připojen seznam bezpečných zemí původu, nikoli však seznam bezpečných třetích zemí, který má být podle návrhu přijat později prostřednictvím budoucí změny nařízení o azylovém řízení (článek 46)¹.
16. Různé prvky související s pojmem bezpečné země byly důkladně projednány v několika přípravných orgánech Rady. Podrobně se tedy diskutovalo o kritériích, která by měla splňovat bezpečná třetí země nebo první země azylu, a o souvisejícím konceptu „dostatečné ochrany“, a to zejména v návaznosti na závěry Evropské rady z června 2017, v nichž bylo požadováno sladění příslušných ustanovení v návrhu s účinnými požadavky vyplývajícími z Ženevské úmluvy a primárního práva EU. Uvedené aspekty byly předmětem diskuse také na zasedání Strategického výboru pro přistěhovalectví, hranice a azyl (SCIFA)² konaném dne 28. září 2017. Od té doby se výrazně pokročilo ve vyjasnění těchto pojmů a poslední kompromisní návrhy předsednictví členské státy obecně podpořily, čímž byl splněn požadavek Evropské rady.

¹ Tyto seznamy tvoří nezbytnou součást nařízení o azylovém řízení, a mohou tedy být upraveny pouze nařízením, které by mělo být přijato běžným legislativním postupem. Viz rozsudek Evropského soudního dvora ve věci C-133/06.

² Dokument 12331/17.

17. Podle posledního kompromisního návrhu předsednictví budou mít členské státy vždy možnost ponechat si nebo zavést vnitrostátní seznamy bezpečných zemí původu nebo bezpečných třetích zemí, které budou existovat zároveň s unijními seznamy (článek 50). To znamená, že žádost žadatele přicházejícího z bezpečné země původu může být prohlášena za nedůvodnou i v případě, že daná země není na unijním seznamu bezpečných zemí původu, ale je uvedena na vnitrostátním seznamu příslušného členského státu. Podobně lze prohlásit za nepřipustnou žádost žadatele, který přišel do EU přes bezpečnou třetí zemi a může být do dané třetí země zpětně převzat, i když tato země není na unijním seznamu bezpečných třetích zemí, ale je uvedena na vnitrostátním seznamu příslušného členského státu. Je-li však pozastaveno určení třetí země jakožto bezpečné třetí země na úrovni Unie, nesmí členské státy určit danou zemi jako bezpečnou třetí zemi na vnitrostátní úrovni. Jestliže určitá třetí země již není na úrovni Unie určena jako bezpečná země, mohou členské státy danou třetí zemi určit jako bezpečnou pouze tehdy, pokud vůči tomu Komise nevznesne námitky.
18. O obsahu unijního seznamu bezpečných zemí původu, jakož i o možnosti přiložit již nyní k nařízení o azylovém řízení unijní seznam bezpečných třetích zemí se naposledy jednalo na zasedání výboru SCIFA³ dne 17. května 2018. Ze zasedání jednoznačně vyplynulo, že členské státy souhlasí se souběžnou existencí unijního seznamu bezpečných zemí původu a vnitrostátních seznamů.

³ Dokument 8735/18.

Při jednání ve výboru SCIFA se také potvrdilo, že členské státy podporují přiložení unijního seznamu bezpečných třetích zemí k nařízení o azylovém řízení. Diskuse rovněž ukázaly, že lze zahájit jednání s Evropským parlamentem, aniž by bylo třeba čekat na dohodu ohledně obsahu těchto seznamů, které mohou členské státy dosáhnout později na základě dodatečného mandátu k jednání. Předsednictví má v úmyslu dosáhnout mezitím mandátu k jednání o zbývajících částech návrhu do konce června 2018.

19. *Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se delegace vyzývají, aby vyjádřily souhlas s tím, že:*

- *by měl být připraven unijní seznam bezpečných třetích zemí, který by byl připojen k nařízení o azylovém řízení v okamžiku jeho přijetí;*
- *Výbor stálých zástupců by měl bezodkladně přijmout do konce června mandát k jednání o nařízení o azylovém řízení, aby nadcházející předsednictví mohlo zahájit jednání s Evropským parlamentem.*

B. DUBLINSKÉ NAŘÍZENÍ

20. V návaznosti na diskuse na téma účinného uplatňování zásad solidarity a odpovědnosti, které proběhly za předchozích předsednictví, začlenilo bulharské předsednictví do dublinského nařízení základ pro nový krizový mechanismus pro řízení migračního a azylového systému v Unii za situace, kdy se ocitne pod tlakem. Zároveň s tím probíhala práce na jiných základních složkách azylového a migračního systému, které mají být vystavěny na základě prvků komplexní politiky souvisejících s posílenou správou hranic, navracením a vnějším rozměrem. Návrh předsednictví vychází z předpokladu, že evropská reakce na nepřiměřený migrační tlak musí být systémová, koordinovaná a včasná. Návrh by měl umožňovat vhodné řešení různých situací, které mohou nastat v EU i mimo ni, a tedy i přizpůsobení reakce různě silnému tlaku, různým migračním tokům či situacím v zemích původu a tranzitu. Měl by být zajištěn soudržný přístup všech zúčastněných stran, včetně členských států a orgánů, institucí a jiných subjektů EU.

Na základě zkušeností a poznatků získaných během krize z roku 2015, jakož i výsledků diskusí na politické úrovni týkajících se hlavních zásad reformy dublinského nařízení navrhlo bulharské předsednictví začlenit do nařízení novou kapitolu, která vymezí komplexní evropskou reakci na nepřiměřený migrační tlak.

Z faktických a číselných údajů o vývoji situace mezi léty 2010 a 2017 jasně vyplývá, že je zapotřebí strukturovaný mechanismus na úrovni EU, aby se zajistilo systémové a včasné řešení jakéhokoli potenciálního ohrožení azylového a migračního systému EU. Jak je uvedeno v příloze III, počet žádostí o azyl se začal na úrovni EU zvyšovat v roce 2011 – kdy vypukly konflikty v Sýrii a Libyi – a vrcholu dosáhl v roce 2015. Protože neexistovala předem dohodnutá kritéria a opatření, byla v reakci na zhoršující se situaci přijata celá řada ad-hoc opatření. K přijetí potřebných opatření tak došlo až v letech 2015 a 2016, kdy již bylo naprosto zřejmé, že vážnost situace si vyžaduje důraznou reakci EU. Na druhou stranu je pozitivní, že když byla příslušná opatření nakonec přijata, členské státy a orgány a agentury EU postupovaly společně a umožnily posílenou ochranu vnějších hranic, trvalé snižování počtu nelegálních vstupů migrantů a ztrát na životech na moři, nahrazení neregulovaných migračních toků legálními a bezpečnými cestami pro osoby, které skutečně potřebují mezinárodní ochranu, a poskytnutí pomoci členským státům, na něž měl migrační tlak největší dopad. Je obtížné odhadnout dopad jednotlivých opatření, která byla během tohoto období přijata, ale jejich kombinace nakonec vedla k postupnému a trvalému omezení tlaku a lepšímu řízení azylových a migračních toků, včetně pozvolného udržitelného snižování počtu nelegálních vstupů migrantů.

21. Začleněním nové kapitoly předsednictví sleduje možnost využít dublinské nařízení jako základ k vytvoření plnohodnotné reakce na krizi, která by umožnila řídit migrační a azylový systém EU v případě, že bude vystaven tlaku, a to zejména stanovením souboru opatření, která by mohla být uplatněna v různých fázích potenciální krize. Tato opatření by měla umožnit cílenou reakci na různé situace v době před vypuknutím krize a v jejím průběhu – na různou intenzitu tlaku, různé migrační toky, různé situace v zemích původu a tranzitu, atd.

Návrh předsednictví rozlišuje tři fáze krizového mechanismu: běžná situace, náročná situace a závažná krize. Druhá fáze, náročná situace, byla rozdělena do dvou dílčích fází. Nové znění kapitoly VIa stanoví opatření a dodatečná kritéria, která by se měla uplatnit, pokud se jeden nebo více členských států nachází v náročné situaci nebo v závažné krizi. Klíčovým konceptem v tomto ohledu je spravedlivý podíl, který označuje počet žadatelů, který by jednotlivé členské státy byly s to zvládnout. Pokud by se situace navzdory přijatým opatřením zhoršovala, měly by se uplatnit postupy stanovené pro případ závažné krize (viz příloha II).

22. Na základě výše uvedených diskusí byly celkové cíle dublinského nařízení potvrzeny a většina ustanovení návrhu nařízení získala širokou podporu. Řada delegací však zdůraznila, že jejich konečný postoj bude záviset na celkové rovnováze mezi solidaritou a odpovědností a na celkové účinnosti reformovaného dublinského systému.
23. Dosažení vhodné rovnováhy mezi solidaritou a odpovědností je zásadní pro budoucí fungování nového azylového systému EU. Na jednu stranu je zapotřebí jasný soubor kritérií pro určení odpovědnosti (příslušnosti), kterou nelze jednoduše přesunout nebo která nemůže jednoduše zaniknout. Reformovaný dublinský systém musí předcházet podněcujícím faktorům a omezovat druhotný pohyb a zneužívání systému stanovením jasných povinností členských států a žadatelů, včetně důsledku jejich nedodržení, a zajistit účinné postupy pro usnadnění přemísťování v rámci dublinského systému. Na druhou stranu musí mít reformovaný systém silnou preventivní složku, která v co nejvyšší míře omezí krizové situace, avšak zároveň musí Unie disponovat fungujícím, účinným a pohotovým mechanismem solidarity pro případ neočekávaných událostí nebo nepřiměřené zátěže určitého členského státu.

24. Aby předsednictví zohlednilo postoje delegací, rovnováha v dublinském nařízení by měla vycházet z následujících prvků (viz příloha 4):

pokud jde o odpovědnost (příslušnost):

- stabilní příslušnost po dobu osmi let;
- posílená pravidla pro uplatnění kritérií pro určení příslušného členského státu;
- zahájení dublinských postupů po registraci;
- zkrácené lhůty pro realizaci všech fází dublinských postupů;
- zavedení oznámení o přijetí zpět.

pokud jde o solidaritu:

- spravedlivé měření azylového zatížení jednotlivých členských států;
- automatická finanční podpora (podle počtu žadatelů, osob požívajících mezinárodní ochrany a navracených osob);
- automatická odborná, technická a provozní podpora v oblastech poskytování azylu a navracení osob;
- cílená podpora pro účely vnějšího rozměru určená třetím zemím původu a tranzitu, jakož i prvním zemím azylu a sousedním zemím;
- cílené přidělování primárně na dobrovolné bázi a na základě výrazných pobídek a v krajním případě na základě prováděcího rozhodnutí Rady jakožto účinné záruky zahájení procesu přidělení.

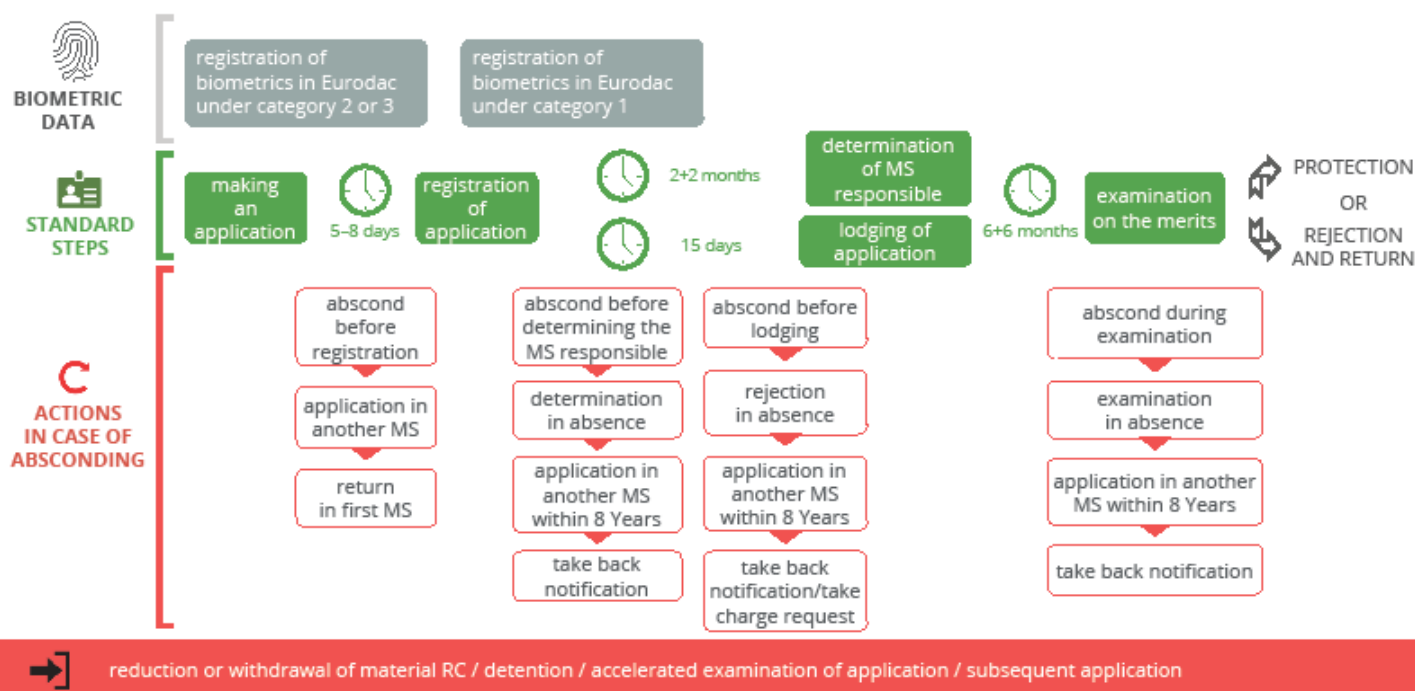
25. *Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se delegace vyzývají, aby vyjádřily souhlas s tím, že:*

- *bylo doposud dosaženo značného pokroku směrem k dosažení uspokojivé rovnováhy mezi odpovědností a solidaritou a zajištění odolnosti vůči budoucím krizím,*
- *kompromisní návrh vypracovaný předsednictvím představuje dobrý základ pro přípravné práce, kterým se v konzultaci s předsednictvím Rady a v návaznosti na doposud vykonanou práci bude po zasedání Rady věnovat předseda Evropské rady se svým týmem s ohledem na zasedání hlav států a předsedů vlád konající se koncem června, přičemž se zaměří na hlavní nedořešené otázky.*

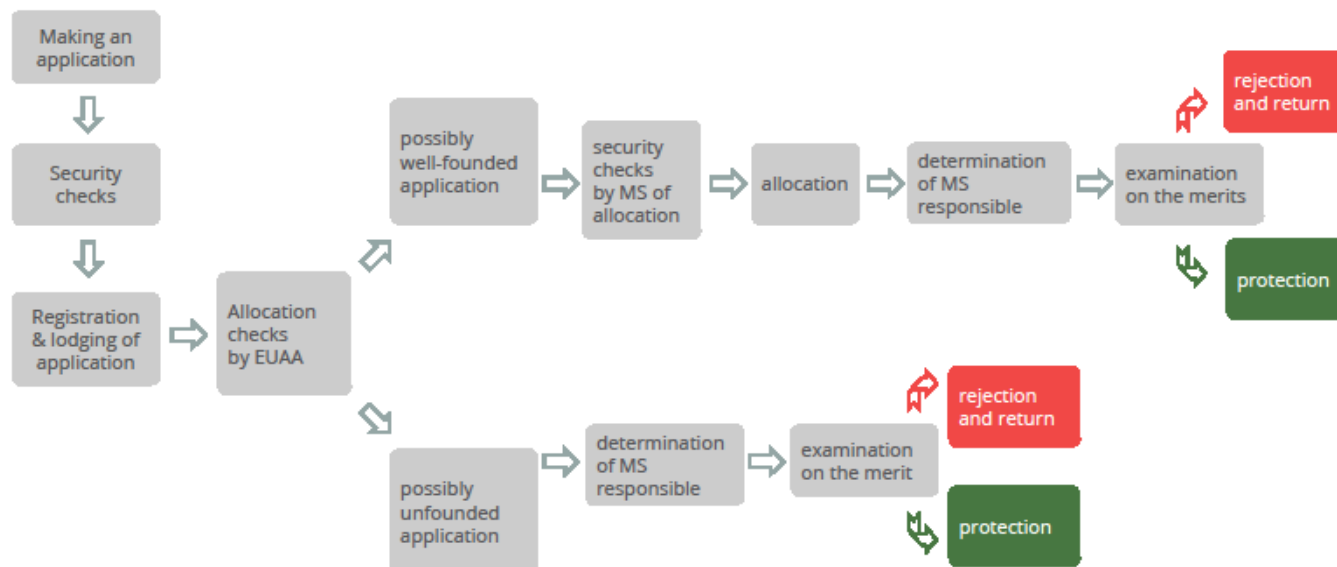
V závislosti na výsledku červnového zasedání Evropské rady by měl být urychleně přijat mandát k jednání, aby mohla být co nejdříve zahájena jednání s Evropským parlamentem.

New CEAS under normal circumstances

Streamlined for persons in need of protection, Rigid for asylum shopping

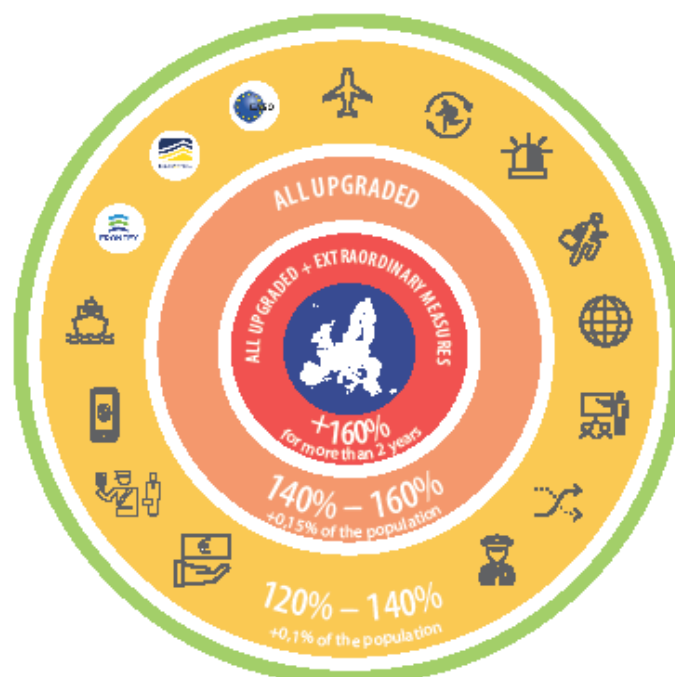
New CEAS effective procedures under crisis

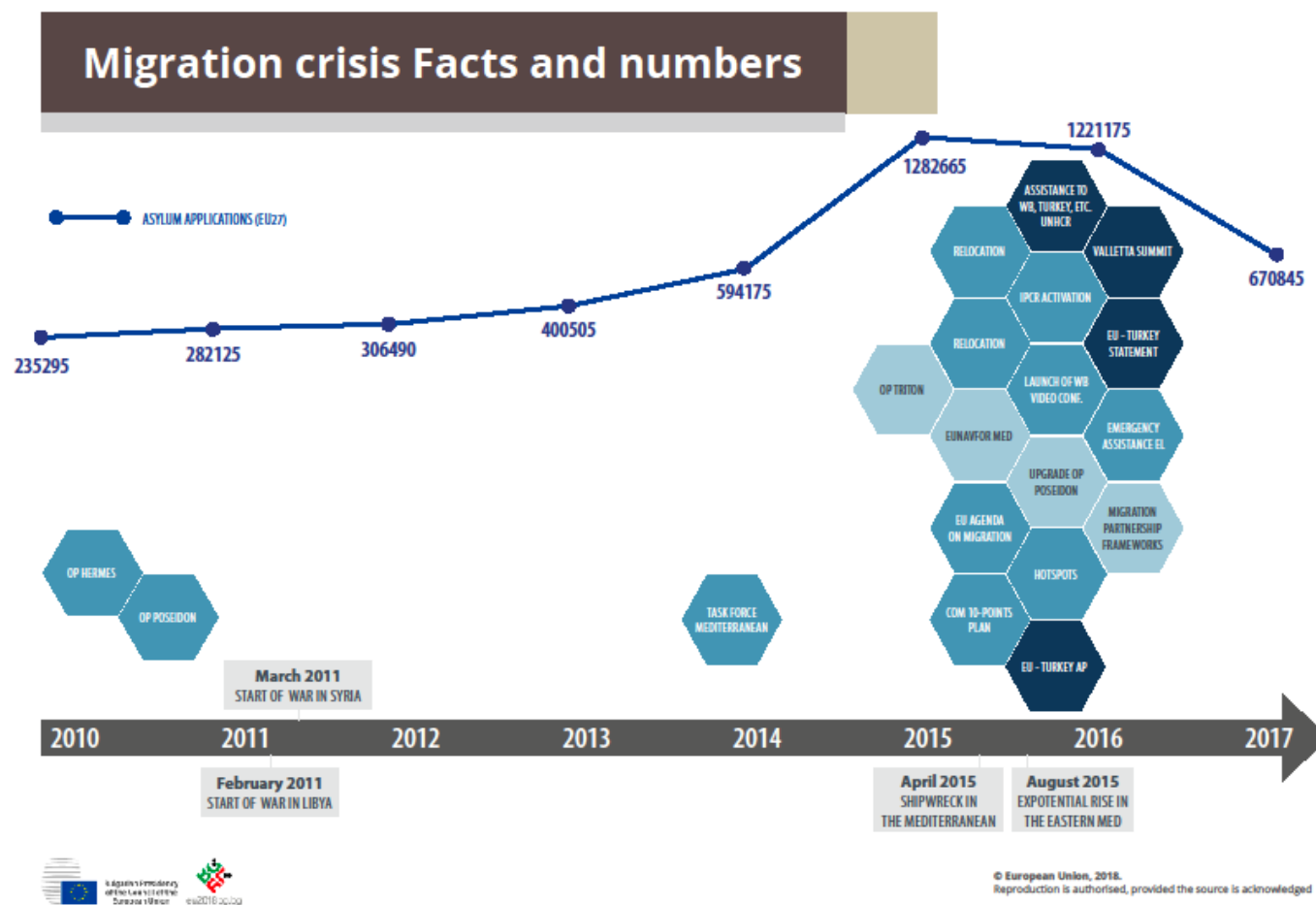
© European Union, 2018.
Reproduction is authorised, provided the source is acknowledged

New Dublin

PROTECTING EUROPE - REVERSING THE DYNAMICS

	EU REACTION IN CHALLENGING CIRCUMSTANCES		EU REACTION IN SEVERE CRISIS
LEAD	COM	COUNCIL	EUCO
TRIGGER	Automatically Immediate, targeted (simultaneously or individually)	Council decision	EUCO guidance
RESPONSE	 Financial support Expert support Technical support Operational support Returns Resettlement Emergency evacuation schemes Deployment of EMLOs Activating EU DEL Capacity building and training in 3rd countries Allocation Migrant smuggling Other measures	ALL UPGRADED	ALL UPGRADED + Extraordinary measures
ACTION	COM, EEAS, Agencies MS concerned different MS depending on willingness, possibilities and real needs	COM, EEAS, Agencies MS concerned all MS on all measures	According to guidance from EUCO

Main objectives of the reform

✧ Curbing secondary movements ✧ Alleviating burden from the front-line MS

To be applied by individual MS

RESPONSIBILITY	SOLIDARITY
<i>stable responsibility of 8 years</i>	<i>fair measurement of the asylum burden of every MS</i>
<i>strengthened rules for application of the criteria for determining the responsible MS</i>	<i>automatic financial support (applicants, beneficiaries, returns)</i>
<i>allowing the start of the procedures as of the registration</i>	<i>automatic expert, technical and operational support</i>
<i>shortened deadlines for all stages of the procedure</i>	<i>targeted support for the external dimension</i>
<i>introduction of take back notification</i>	<i>targeted allocation at all stages</i>

Overall outcome for the EU asylum system:

- ✧ Efficient and effective determination of responsible MS;
- ✧ Streamlined asylum procedures eliminating asylum shopping;
- ✧ Clear obligations for applicants and rigid consequences for non-compliance;
- ✧ Fully-fledged crisis mechanism for managing the system when under pressure;
- ✧ Clear criteria for levels of pressure on a MS's asylum system;
- ✧ Mechanisms for EU solidarity